РІК 1927. Серпень, Вересень, Жовтень, Падолист, Грудень. Ч. IV.

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТИ

Ч. 4976. В справі Празника св. Священомученика Йосафата.

Для звеличання памяти св. Священомученика Йосафата в сім році поручаємо слідуюче: Празник св. Священомученика Йосафата переноситься в сім році на неділю дня 27. падолиста н. ст.

Перед празником належить відправити всюди тридневницю а де це можливе девятницю, ц. є: кождого дня відспівати молебен до св. Йосафата (де би було більше число вірних) з виставленнєм Н. Тайн, виголосити коротку проповідь і відспівати Суплікацію.

В сам день Празника ц. є в неділю 27. падолиста належить відправити торжественну Службу Божу в честь св. Священомученика Йосафата, а в належито приготованій науці виголошеній підчас Служби Божої належить звернути вірним увагу на стислий обовязок кождого чоловіка належати до правдивої Церкви Христової, якою є Церков Католицька, що она одинока зберігає сю віру, що її нам передав Христос і без котрої нема спасення

По Службі Божій належить відспівати „Тебе Бога хвалим" і уділити благословення Нсв. Тайнами.

В неділю перед Празником належить заохотити вірних до численної участи, до сповіди і до св. Причастія в день Празника.

Кождий з нас відчуває те добре, що в нинішних часах, в котрих з усіх сторін мусимо уборонятися перед напастями на св. Катол. Церкву, потрібна нам є особливійша опіка св. Священомученика Йосафата, що не завагався життя своє віддати в її обороні.

Ч. 5021. В справі богослужень з нагоди сегорічного Празника Непорочного Зачаття Божої Матери.

З покликом на тутешний розпорядок з р. 1926 ч. 6076 (Епарх. Відомости р. 1926 додаток до ч. IV. ст. 105) поручаємо Всч. ОО. Душпастирям і сего року:

1) як иайторжественнійше посвятити Непорочній Матери Божій свої парохії після формули оголошеної в розпорядку з р. 1917.

2) приготовити вірних на се торжество і заохотити їх до приняття св. Тайн.

3) устроїти 9-и дневне, а принайменше тридневне богослуження в честь Непорочної Богоматери.

Ч. 5023. В справі молитов о навернення відступників від католицької Церкви в нашій Епархії.

З болем серця стверджуємо, що у послідних часах знайшлися по деяких парохіях нашої Епархії люди, котрі або з причини недостаточного знання правд св. віри, або для марного гроша, або збаламучені фалшивим націоналізмом відступили від правдивої Христової Церкви й пристали або до схизми (т. зв. православія) або до сект, через що наразили себе на гризоту совісти у сім життю і на вічну погибіль у другім. Особлившої треба Божої ласки, щоби вони навернулися і пізнали світло правдивої віри.

Щоби тую ж упросити, заряджуємо:

1. Кождий священик Нашої Епархії зволить найдальше до місяця відправити Службу Божу »о умиреніи Церкви« у вище згаданім наміренні і о її відправленню Нас повідомити.

2. В неділі і свята замість Служби на всяке прошене належить долучувати Служби »о умиреніи Церкви« і відмовляти з вірними по Службі Божій і по Вечірни 3 Отче наш і 3 Богородице Діво.

3. Заохочувати вірних в проповідях і катехізаціях, щоби горячо молилися о навернення наших сектярів і схизматиків (т. зв. православних) та жертвували за них свої добрі діла й умертвлення, вказуючи рівночасно на велике нещастє, в якім вони находяться. При сій нагоді уважаємо за Наш обовязок горячо візвати Всч. ОО. Душпастирів, щоби часто і ясно поучали вірних і в проповідях і катехізаціях про правдиву Церков Христову, остерігали їх пе-

ред читанням ворожих Церкві часописів і книжок, перед даванням послуху несовісним аґітаторам, а що найважнійше, щоби самі не куповали і не читали злих книжок і часописів.

Ч. 5109. В справі розрішення від постів.

Повідомляємо поновно Всч. ОО., що Еписк. Ординаріят не уділяє розрішень від посту на пятниці в році, — а понадто в Навечерє Рожд. Хр. і Богоявлення, в день Усікновення Гол. Св. Йоана Хр. — і в день Воздвиження Ч. Креста.

Ч. 5108. В справі збірок на сироти.

Повідомляється поновно Всч. ОО. Душпастирів, що по мисли церк. законів, всі монахині, що збирають по селах нашої Епархії датки від парохіян гр. обряду на сироти чи на инші цілі, є обовязані без виїмки мати на це письменне позволення гр. кат. перемиського Еписк. Ординаріяту.

Ч. 5107. В справі обовязку ношення довгих священичих реверенд.

Еписк. Ординаріят приказує отсим всім священикам, що одержали з Еписк. Ординаріяту позволення носити заріст на лици, носити все поза своїм домом т а к о ж і в с в о ї й п а р о х і ї довгу священичу реверенду.

Ч. 5110. В справі наложеної данини на удержаннє дух. Семинарії.

Заподається отсим Всч. Духовенству до відома, що зарядження що до обтягання дотації деяким ОО. Душпастирям наступає титулом вирівнювання упосажень ОО. Душпастирів і титулом данини на епархіяльну духовну Семинарію.

Ч. 5022. В справі звідомлень ОО. Катехитів з виховної праці над шкільною молоддю.

Поручається Всеч. ОО. Катихитам усіх катеґорій шкіл так державних як і приватних хлопячих і дівочих, як також тим ОО. Душпастирям, що з якогонебудь титулу уділяють науку религії в школах середних, виділових, промислових, та инших (вийнявши чотири найнизші кляси все-

людних шкіл), щоби відтепер на будуче з кінцем кожного шкільного року надсилали до Епис. Ординаріяту вичерпуючі звідомлення з виховної праці над повіреною їхній опіці шкільною молоддю.

Звідомленнє має обнимати:

1) характер школи,

2) число молоді нашого обряду по клясам (курсам) з кінцем шк. року,

3) число (бодай приблизне) молоді инших віроісповідань,

4) образець клясифікації учнів нашого обряду в цифрах (відзначаючих... добрих... достат... недостаточних...)

5) число годин науки релігії (після нашого обряду) в тиждень,

6) кілько разів до року приступала молодь до св. Тайн,

7) релігійно-моральний стан молоді,

8) перепони в душпастирській праці (лиха лєктура тощо),

9) яких засобів ужив душпастир для плекання релігійного духа (Мар. То-во, апольоґет. кружки и т. и.)

10) ев. замітки душпастиря

ОО. Катихити ґімназій мають до своїх звідомлень долучити додатково спис абітурієнтів та їхню моральну кваліфікацію.

Звідомлення належить надсилати через ОО. Ординаріятських шкільних комісарів згл ОО. Деканів, які подадуть до них ев. власні спостереження найдальше до кінця липня кожного року.

Звідомлення за минулий шк. рік 1926/7 належить надіслати найдальше до кінця листопада б. р. Не обовязані надсилати звідомлень за минулий шк. рік лиш ті ОО. Катихити середних шкіл, які вже їх надіслали.

Ч. 183/орд. В справі проти ділання впливам лихої лєктури.

Св. Конґреґація Уряду, як найвисша власть для бережання чистоти віри й обичаїв помістила в »Acta Apostolicae Sedis« за май 1927 р. інструкцію про необхідність протиділання шкідливому впливови лихої лєктури. Бесіда йде про романи та оповідання, яких автори з особливою насолодою і приманчивими словами розкривають перед читачем безстидні картини змислового життя. Цей рід літератури крикливою реклямою кидається сьогодні кождому в вічі в оголошеннях часописів, по виставах книгарень, на залізничих

двірцях, у прилюдних випозичальнях книжок і т. д. Небезпека відси особливо для читаючої молоді.

Подаючи це до відома Епис. Ординаріят звертає увагу Всеч. Духовенства головнож ОО. Катихитів на обовязки, які в цім згляді на них тяжать. Доростаюча молодь читає радо й богато але читає без розбору. А на вибір лектури душпастир не сміє бути рівнодушний. Він має ужити всіх засобів, аби лихому її впливови успішно протиділати. Праця по брацтвах та Марійських Товариствах, закладаннє парохіяльних чи брацьких бібліотек, пропаганда здорової католицької лектури це орудники, без яких нинішному душпастиреви в борбі проти злої книжки не обійтися.

В звязку зі сказаним поручається ОО. Катихитам, аби предкладаючи Епис. Ординаріятови річні звіти з виховної праці над молоддю згадали в них також про те, яких ужили засобів, щоб захоронити душу молоді перед отрутою лихої книжки.

Ч. 5024. В справі переписки зі світськими урядами.

Пригадується Всч. Духовенству, що з нецерковними урядами належить так в урядових як і в особистих справах вести переписку в належнім змістовім представленню і в відповідній ввічливій формі. Надто подається до відома що

1) в справах, які дотичать церковних урядів, парохій церков світські власти будуть переписуватися через Еп. Консисторію,

2) бажання, рішення й урядові відозви згаданих властий буде одержувати Всч. Духовенство рівнож через Еп. Консисторію,

3) безпосередна переписка між нецерковними властями а духовенством може обнимати тільки справи, які відносяться до духовних як приватних осіб, а також метрикальні справи і то о скільки ходить о періодичні викази статистичні, військові, шкільні й урядові витяги метрикальні.

Ч. 4362. В справі допомоги жертвам повені.

Еписк. Одрдинаріят розіслав був слідуючу відозву: »До Всеч. Урядів деканальних. Всім знана страшна катастрофа повені, що навістила великі простори східної Галичини і спричинила непомірні спустошення, нужду і голод для многих десяток тисяч родин наших вірних, спонукує кож-

кого доброго християнина до помочи ближньому в нещастю. Особливо Всч. Духовенство, що має світити добрим прикладом для других, винно доложити як найбільше старання, щоби бодай в части зменшити нещастя і нужду потерпівших. Томуто приказуємо і заохочуємо отсим всіх Всч. ОО. Душпастирів взяти ревну участь в допомоговій акції, зарядити грошеві збірки в церквах евентуально і поза церквами, заохотити вірних до милосерного діла, реальної помочі в грошах і натураліях, при чім Всч. Духовенство незабуде з своїх власних фондів причинитися до зменшення нужди нанесеної цею страшною катастрофою. Зібрані гроші належить негайно переслати до Еп. Консисторії, а натуралія до декальних комітетів утворених через ОО. Деканів, згл. до Урядів декальних.

Поручаєтся заподати це негайно до відома Всч. Духовенства декального, а Всч. О. Декани, котрих деканати навістило згадане нещастя заподадуть тут місцевости і розміри заподіяних шкід. — З гр. кат. Еписк. Ординаріяту.

Перемишль, дня 10. вересня 1927.

ЙОСАФАТ епп.

Сю справу ще раз поручаємо горячо Всч. Духовенству.

Ч. 4914. В справі оплат за виставлення метрик в Бюрі Военних Метрик у Відні.

Конзулярний виділ при Посольстві Польської Републики у Відні з вересня 1927. ч. 218/К. Г. подає до відома, що з днем 13 жовтня ц. р. по цівричній перерві, начне свої чинности Бюро Метрик Военних. Згідно з поз. 29 і 33 залучника до загальної тарифи конзулярних оплат (Дн. Ур. Р. П. ч. 56/ех 25 поз. 402) обовязують слідуючі оплати за чинности Бюра Военних Метрик:

1) За виставлення метрики або акту смерти — 14 шил. австр. зглядно 18 зл.

2) При виставленню відпису карти евіденційної і при уділенню посвідчень негативних (оскілько пошукований не є нотований в архівах (7 шил. зглядно 9 зол. за подане, і 1 шил. 40 гр. зглядно 1 зл. 80 гр.) від залучника.

Повисші квоти належить переказувати до Конзулярного Виділу Посольства Р. П. у Відні під адресою: Wien

III. Rennweg Nr. 1, залучаючи 1 зол. на порто, зглядно вплачувати до Почтової Каси Ощадности на чекове конто Nr. 30110 з тим, що вплачена квота підлягає зарахованню за Д. III. §. 10 буджету доходів М. С. З.

Відповідне поквітовання належить переслати враз з поданнєм до Виділу Конзулярного, залучаючи 1 зл. на порто.

Рівночасно взиваєся сторони, які прислали свої подання до Конзулярного Виділу, до надіслання оплат. Від оплат є вільні справи належачі до урядового ужитку, що має бути в прошенню виразно зазначене.

Ч. 4401. Конкурс на опорожнені парохії.

З речинцем до 15. грурня 1927. виставляються на конкурс слідуючі опорожнені парохії:

Деканат Балигородський: 1. Горянка, 2. Загочеве, 3. Рябе. — Дек. Белзький: Ванів. — Дек. Бірчанський: Грозьова. — Дек. Буківський: Вислок нижний. — Дек. Горлицький: 1. Боднарка, 2. Висова. 3. Долини, 4. Ліщини, 5. Мацина велика, 6. Новиця, 7. Смерековець. — Дек. Грибівський: Королева руська. — Дек. Динівський: 1. Кінське, 2. Павлокома. — Дек. Дуклянський: 1. Гирова, 2. Радоцина, 3. Ростайне, 4. Чорне, 5. Воля Цеклинська. — Дек. Дрогобицький: Унятичі. — Дек. Жовківський: Скварява нова. — Дек. Жукотинський: 1. Галівка, 2. Дністрик дубовий, 3. Липє, 4. Мшанець. — Дек. Короснянський: 1. Близянка, 2. Чорноріки. — Дек. Комарнянський: Горожанна мала. — Дек. Лежайський: Дубрівка. — Дек. Ліський: Тернава гірна. — Дек. Лупківський: 1. Воля мигова, 2. Мавів, 3. Солинка. — Дек. Лучанський: Татари. — Дек. Любачівський: 1. Милків, 2. Синявка, 3. Щутків. — Дек. Лютовиський: 1. Береги гірні, 2. Поляна, 3. Хміль. — Дек. Медицький: Барич. — Дек. Мушинський: 1. Матієва, 2. Милик, 3. Явірки. — Дек. Немирівський: 1. Завадів, 2. Немирів. — Дек. Перемиський: Вірко. — Дек. Підбужський: Свидник. — Дек. Порохницький: Крамарівка. — Дек. Равський: 1. Белзець, 2. Голе, 3. Камінка нова. — Дек. Радимнянський: 1. Болестрашичі, 2. Заміхів. — Дек. Риманівський: 1. Воля нижна, 2. Синява, 3. Тарнавка, 4. Яблониця польська, 5. Ясель. — Дек. Рудецький: Михале-

вичі з Шептичами. — Дек. Самбірський: Кобло. — Дек. Сінявський: 1. Майдан Сінявський, 2. Сінява. — Дек. Старосамбірський: Лінина мала. — Дек. Тіснянський: 1. Крива эд Тісна, 2. Лопінка, 3. Терка, 4. Яблінки, 5. Яворець. — Дек. Турчанський: Лосинець. — Дек. Угнівський: Тяглів. — Дек. Устрицький: Старява сяніцька. — Дек. Чесанівський: 1. Крупець, 2. Плазів.

Прошення внесенні не по формі і не заосмотрені потрібними залучниками, а особливо без свідоцтва з конкурсового іспиту як і ті, котрі би вплинули по дни 15. грудня, 1927, будуть уважані яко безпредметові.

Примічається, що всі Всч. ОО. що одержать презенту на таку парохію, яка крім матерної церкви має ще одну або більше дочерних. є обовязані в кождім часі, на жадання перемиського Еписк. Ординаріяту згодитися на евентуальне відлучення дочерних церков разом з ґрунтами.

При тім Еписк. Ординаріят повідомляє всіх Отців, наміряючих внести подання о приняття в спис на висше згадані парохії, що дотації їх будуть нормовані по ґадці Конкордату.

ХРОНІКА.

Іменовання:

Ч. 3783. о. Козаневич Евген, парох в Страшевичах містодеканом Старосамбірським.

Ч. 4635. о. Татомир Юліян, парох в Луці деканом Лучанським.

Ч. 4443. о. Малецький Онуфрій, парох в Буцові деканом Медицьким.

Ч. 4651. о. Ґела Ілярій, парох в Белзі деканом Белзьким.

Канонічну інституцію одержали:

Ч. 3323. о. Галушка Гнат — Брунари.

Ч. 4134. о. Хоростіль Василь — Глумча.

Ч. 3987. о. Шалаш Стефан — Мисцова.
Ч. 4190. о. Дороцький Михайло — Потелич.
Ч. 4592. о. Сенечко Іван — Грушова.
Ч. 4667. о. Ґела Ілярій — Белз.
Ч. 4668. о. Присташ Юліян — Молошковичі.
Ч. 4669. о. Захарясевич Ярослав — Поділці.
Ч. 4670. о. Кондро Стефан — Курилівка.
Ч. 4671. о. Попіль Лев — Хащів.
Ч. 4740. о. Малик Косма — Мужиловичі.
Ч. 4786. о. Пшепюрський Йосиф — Хоробрів.
Ч. 4832. о. Тустановський Кирило—Вільки мазовецькі.
Ч. 4889. о. Добрянський Николай — Креців.
Ч. 4915. о. Коритко Сильвестер — Радиничі.
Ч. 5145. о. Малко Теодор — Волиця.
Ч. 5217. о. Вах Павло — Поворозник.

Завідательства одержали:

Ч. 3079. о. Савчук Юрій — Королева руська.
Ч. 3053. о. Злупко Андрій — Тарнавка.
Ч. 3384. о. Гайдукевич Володимир — Ясель.
Ч. 3385. о. Салук Пантелеймон — Горожанна мала.
Ч. 4190. о. Мікула Василь — Ванів.
Ч. 4113. о. Кулинич Василь — Скварява нова.
Ч. 4380. о. Петрашкевич Йосиф — Унятичі.
Ч. 4212. о. Яремко Іван — Татари.
Ч. 4592. о. Небожук Андрій — Макова.
Ч. 4698. о. Ходачек Михайло — Смерековець.
Ч. 4669. о. Конюшко Михайло — Кобло.
Ч. 4632. о. Головей Михайло — Лосинець.
Ч. 4502. о. Кулинич Стефан — Крупець і доїздж. Плазів.
Ч. 4832. о. Кміцикевич Теофіль — доїздж. Воля Яслиська.
Ч. 4667. о. Щепанський Антін — Старява сяніцька.
Ч. 4670. о. Гура Теодор -- Синявка.

Сотрудництва одержали:

Ч. 2716. о. Іванець Петро упр. — Куличків.
Ч. 3382. о. Бень Василь — Бабина.
Ч. 4008. о. Мазяр Стефан — Дорожів.

Ч. 4332. о. Бобрівський Николай — Угнів.
Ч. 4340. о. Топорівський Николай упр. — Березець.
Ч. 4678. о. Скавинський Нестор — Середниця.
Ч. 4564. о. Шумський Лев доїздж. — Вороблячин.
Ч. 4786. о. Жеплинський Михайло — Криниця.
Ч. 4949. о. Корлятович Іван — Берест.
Ч. 4673. о. Качмарик Стефан — Поділці.
Ч. 4536. о. Федеркевич Гнат упр. — Тарнава.
Ч. 5017. о. Коцюмака Роман — Вірхомля велика.
о. Махник Михайло самост. — Солотвини.
Ч. 4950. о. Білий Стефан — Святкова.

Померли:

о. Негребецький Іван, парох в Ясениці сільній 25/5 1927.

о. Бескид Антоній, парох в Тарнавці 18/6 1927.

о. Грицай Николай, парох в Горожанні малій 30/6 1927.

о. Ольшанський Валєріян, парох в Завадові 12/7 1927.

о. Утриско Володимир, парох і декан в Скваряві новій 23/8 1927.

о. Кикта Павло, парох в Унятичах 5/9 1927.

о. Каранович Йосиф, парох в Яксманичах 4/11 1927.

Душі їх поручаєся молитвам Всч. Духовенства.

З гр. кат. Еписк. Консисторії.

Перемишль, дня 1. падолиста 1927.

о. Николай Грицеляк
Канцлер.

† ЙОСАФАТ
Епп.

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в Перемишлі.
Друкарня гр. кат. Капітули в Перемишлі.

ЧАСТЬ II.

Заклик.

Виконуючи рішеннє останніх заг. зборів Т-ва »Епархіяльна Поміч« в Перемишлі з дня 5. липня 1927 видавнича секція Т-ва перебрала на себе за згодою Еписк. Ординаріяту редакцію другої, неофіціяльної частини »Перемиських Епархіяльних Відомостий«. В цій частині можна буде поміщувати наукові розвідки оригінальні або в перекладах, інтересніші реферати та короткі звідомлення з деканальних зборів, відомости з церковно-релігійного життя, місій, реколекцій, відомости з життя, буття духовенства під теперішний час, практичні поради для священиків, начерки до проповідий, огляд католицьких видавництв тощо.

Тим способом, маємо надію, оживляться самі „Еп. Відомости", оживиться і дух у нашого духовенства.

Редакцію цеї частини зможемо поставити на відповідній висоті щойно при збірній співпраці більшого числа одиниць споміж Всеч. Отців, які розуміють потребу хвилі й мають змогу та щиру волю в цім напрямі працювати. До тих ОО. звертаємось з горячим закликом: Поможіть нам письмом і словом — радою, присилайте реферати, звідомлення, проповіди, описи, діліться з другими власним знанням і досвідом!

Видавнича Секція П. Е. П.
***Перемишль**, Чацького 12.*

Звіт VI. Загальних Зборів Товариства „Епархіяльна Поміч" в Перемишлі, які відбулися дня 5 липня 1927.

О год. 8 рано відправив Впр. о. Крил. В. Гмитрасевич Службу Божу в катедральнім храмі. На збори явилось 45.

членів Тва. О год. 9·30 Їх Преосвященство Йосафат отворили збори. По словах привіту згадали минулі часи, підчеркуючи світлі моменти з історії розвитку Тов. Згадали про Преосв. Константина Богачевського, як про одного з найбільших добродіїв Тва., що як давнійше так і тепер щедрими датками підпомагає Тво, головно II. (сирітську) секцію. Відтак згадали пятьох померших членів Тва, і попросили о відправу Служб Божих за їх душі.

На предсідника зборів упрошено Впр. о. Крил. К. Хотинецького а на секретарів Вс. ОО. Петра Войтовича і Теофіля Калинича. — Відтак о. Крил. Гриник відчитав реферат неприявного Всч. о. Дек. М. Дороцького, п. з. „Епархіяльна Поміч“ як станова організація Духовенства та її завдання під теперішню хвилю, котрий загальні збори рішили оголосоти друком в II. части Епархіяльних Відомостей. З черги о. крил. Гриник, як секретар Т-ва відчитав протокол останніх загальних зборів та звіт з діяльности Виділу за рік 1926/1927. Виділ відбув 9 засідань. Найбільше праці присвячено сирітському захистови. Від Впр. Капітули винаймлено 20. моргів поля, хату й огород в Новосілках дидинських, куди перенесено частину дітвори. При захисті удержувано також 11 бідних ґімназійних учеників. Видано 17. чисел духовних читань під редакцією Всч. о. Дек. Дороцького. Се видавництво задля браку фондів хвилево припинено. Дано запомоги 17 священикам, 2 церквам, 1 захоронці і двом вдовам по священиках. Дано 12 місій для народу.

Звіт скарбника головної каси Т-ва:

Прихід . . .	13.223·42 зл.	і 875 дол.
Розхід . . .	12.221·66 „	і 405 „
Стан каси . .	1001·76 зл.	і 470 дол.

На прихід головної каси складалися вкладки членів, добровільні датки та доходи з майна Т-ва.

Розхід творять видатки на удержання сиріт, захоронок, підмоги для церков, позички.

Звіт провідника V секції: Праця секції не була як слід оживлена задля браку власного правильника. Про-

відник вказав на конечність творення деканальних кружків для успішної праці в Т-ві як рівнож на потребу власного льокалю й основання фонду самопомочі для станових цілий. Підчеркнено вагу будови власного дому і потребу закуплення инших річий, як світла, кадила, так щоби всі річи потрібні для церкви йшли через посередництва нашого Т-ва. Всч. о. Бр. Ґоцький доповнив звіт V секції і вказав на брак повного зрозуміння інтенцій Т-ва серед нашого Духовенства. На санаторію зложено мінімальні квоти. Чимало деканів не інтересується як слід Товариством. На підмогу священикам в формі зворотної позички дано 5.428 зл. з фонду допомогового, однак не всі священики розуміють вагу цего фонду.

О. Крил. Гриник відчитав реферат о значінню християнської преси. Преса є поживою людий під теперішню хвилю, є школою для дорослих. Як зібрані ріки розривають греблі, нищать доми, забирають увесь добуток а лишають намул і болото, так ворожа Церкві преса нищить віру й мораль а лишає деморалізацію та гниль. Нашим обовязком є їй протиділати. Слаба досі наша католицька преса не в силі відповісти свому завданню. Ми повинні стати приміром попирання і поширювання католицької преси. В виду цього Заг. Збори зволять подати Виділови директиви що до самостійного редаґовання периодика, та II части Епарх. Відомостий як також що до вишукування і пропаґовання добрих книжок з особлівійшим узглядненням церковних, парохіяльних, деканальних і приватних бібліотек.

Звіт провірної Комісії: Іменем Комісії Всч. о. Несторович заявив, що всі рахунки в порядку. Комісія вносить на уділення абсолюторії уступаючому Виділови.

Дискусія над звітом Виділу і секцій. Забрав голос Всч. о. Сендзік і поставив внесення щоби на будуче випечатаний звіт з діяльности Виділу був доручений членам перед зборами. Внесення принято. Застановлявся відтак над причиною за малого числа членів Т-ва і радив, щоби віднестись до дотичних деканів і поодиноких священиків з відповідним запитом і директивою. Для розбудови Тов-а радить скликувати зїзди Т-ва по Епархії особливо в віддалених областях. Парохії згл. церкви повинні складати датки на VII секцію (відбудови церков). Всі видавництва

молитвенників, медаликів і прочих св. річей повинна взяти в свої руки П. Е. П. Не допустити до сего, щоби сими річами торгували іновірці.

Вибір нового Виділу. Для переведення нового Виділу, вибрано на внесення Всч. о. дек. Мариновича Комісію-матку, в склад якої увійшли Впр. оо. Мартинович, К. Хотинецький, Рудавський, Олексин і Голинський.

По 10-хвилевій перерві Комісія-матка предложила на членів Виділу Впр. і Всч. оо. Крил. Др. Решетила, Борисевича, Грицеляка, Мягкого і Голинського, на заступників Всч. оо. Гащака і Лопачака, на членів Комісії контрольної Впр. оо. Гоцького, Несторовича і Войтовича. Збори приняли всіх одноголосно.

Дискусія над редаґованням самостійного періодика. Преосв. Йосафат вказують на потребу освідомлення народу в католицькім дусі. Зло в народі шириться задля браку католицького виховування його через добру пресу. Богато добра вже в тім згляді зробила „Нова Зоря", але те все ще за мало. Сі справи розважувано на засіданнях Виділу, який прийшов до переконання, що заходить конечна потреба видавання також якогось освідомлюючого письма з редакцією в Перемишлі. Загальні Збори ухвалили оснувати самостійне видавництво часопису-перйодика й вложили на Виділ обовязок негайно зорґанізувати редакційну колеґію, та приступити до діла. Виконаннє цего рішення доручили Збори о. крил. Др. Решетилови, о. Ігум. Мартинюкови, Дрови Трохимчукови, дек. Мариновичеви, Голинському і Ваньови.

Заг. Збори доручили VI Секції щоби занялась вишукуванням добрих книжок, їх пропаґованням та закладанням церковних, парохіяльних, деканальних і приватних бібльотек.

На внесення Всч. о. дек. Мариновича ухвалили Заг. Збори вислати Преосв. Константинови Богачевському щиру подяку за щедрі жертви на ціли Тва як також заяву глибокої пошани та зрозуміння для Його праці а до Духовенства підчиненого Преосв. Богачевському відповідний привіт. В кінці на внесення Їх Преосвященства Йосафата Заг. Збори ухвалили вислати привіт на унійний конґрес у Велеграді.

По вичерпанню порядку нарад о. предсідник подякував Їх Преосвященству за труди, висказав в імени всіх

присутних заяву глибокої пошани і синівської вірности, й вніс многоліттство обом Преосвященим Владикам. На сім вбори закінчено о год. 2. по полудни.

Перемишль, дня 5. липня 1927.

о. Василь Гриник
секретар.

П Е П
і станова орґанізація духовенства, та еї завдання під теперішній час.

(Реферат на Заг. Зборах П Е П дня 5. VII. 1927).

Подивляємо зорґанізованність соціялістів усяких напрямів взагалі, а їхніх провідників зокрема; — в Росії та Україні захопили вони й досі держать владу над міліонами незорґанізованих одиниць. — Рівночасно ми падькаємо й нарікаємо над незорґанізованністю й нашого віруючого народу, особливож над незорґанізованністю нас самих, його духовних провідників.

Тимчасом ми маємо орґанізацію, і то куди кращу від усіх інших, так для вірного народу, як і для себе — тільки ми так з нею зжилися, що наче її не добачуємо. *Цеюж орґанізацією є наша католицька Церква!* Бож Господь наш Ісус Христос полишив нам Свою Церкву не як невпорядковану громаду, але як добре зорґанізоване товариство, зложене з начальної управи й членів. В листах св. Ап. Павла находиться порівнання Христової Церкви з тілом; членами сього тіла є вірні, а головою сам Христос Господь. Це порівнання то не якийсь поетичний образ, але живе унаглядненння дійсної правди, і то правди основного значіння, іменно, що *Христова Церква є по своїй істоті найкращою живою орґанізацією*, даною нам Самим божим еї Основником, Г. Н. Ісусом Христом. Є тут і гарно зорґанізована, на Божім авторитеті Христа Господа спириючася начальна управа, є й до слухняности зобовязане Христове стадо, вірні християне; є отже міцна орґанізація та необхідна в ній дисципліна. Всяж ота орґанізація всесвітна є одноціла, розгалужена по всьому світові на тісно з собою споєні частини: епархії, деканати, парохії.

Маємо отже, маємо й ми свою власну Божого установлення міцну орґанізацію, яка одинока має спроможність і право порядкувати усім життям своїх вірних членів на кожній ділянці нашої ріжнородної діяльности. Треба собі тільки сю орґанізацію належно освідомити, її відновити, та всебічно як найкраще використати. Як для вірних найкращою орґанізацією є добре зорґанізована парохія, в якій єї духовний настоятель при помочи докладного, всестороннього спису душ може кермувати цілим ріжноманітним життям своїх вірних на кожній його ділянці: релігійно-моральній, освітній, культурній, суспільній, економічній і т. д. — так для нас цею найнизшою та міцною орґанізацією є деканат, а висшою — всі деканати разом злучені, отже епархія. Є то орґанізація така поєдинча, але заразом така сильна, така могуча, що якби так було в нас живе почуття цеї орґанізації, свідомість про єї спроможність і права, свідомість про єї потенціяльні сили — то ми чудес довершувалиб. І до цього мусить прийти! Всяка знеохота, всяка зневіра, всякий пессимізм мусить уступити місця живучости, животворчому діланню Духа св. в живих членах, а ще до того пастирях Христового стада.

На разі, на мою неміродатну думку, ці наші орґанізації стали мабуть під впливом державних чинників занадто формально — урядовими. А, відомо, всяка урядова формалістика, відбігаючи від живого життя, вбиває його! — »Буква вбиває!« — говорив великий Апостол народів — а дух оживляє! Саме того оживляючого, теплого ділання св. Духа нам тепер як найбільше потреба! Що йно тоді наша орґанізація видасть стократні плоди!...

Та з сього великанського, далекосяглого значіння нашої церковної орґанізації, про яке я тут тільки легко натякнув, виходить послідовно, що, колиб чито самі вірні, чито самі духовні їх провідники, чито нарешті одні й другі спільно, схотіли зорґанізуватися ще в якійсь особлившій цілі, наприклад, для оборони своїх станових інтересів, або для взаїмної матеріяльної чи моральної підмоги, то всі ті нові орґанізації мусять мати на увазі, що вони є орґанізацією в орґанізації, отже, що вони мусять міститись у великих рамах загально-церковної орґанізації, та на ній, як на своїй постійній основі, спиратись. Передовсім не можуть вони витворювати якогось другого незалежного авто-

ритету, але мусять підчинитись одному вже істнуючому авторитетові церковному. Значить, що не може й не повинно бути ні між правдиво віруючими християнами, ні між здисциплінованим духовенством такої організації, якаб не зважала ні на істнуючий в Церкві лад, ні на істнуючий в ній авторитет. А колиб така організація повстала, то се не тільки булоби незгідне з духом одноцілости Христової Церкви, не тільки не сприялоби правильному розвиткові рел.-мор. життя, але щеб його гальмувало, та впровадилоб у життя Церкви чисту анархію, так чужу Христовому духові.

І коли ми розглянемось у вчорашній історії нашого церковно-народного життя, побачимо, що наші предки се розуміли. Бо, наприклад, чито заснувало наше духовенство свою станову інституцію для підмоги вдів і сиріт по священиках, чито спільно з мірянами заснувало виховавчий інститут для своїх дітей, чи ще які інші установи, то все і всюди числилися з істнуючим авторитетом нашої Церкви, з еї Епископатом, під якого покров і провід вони завсіди віддавались і в тіснім порозумінні та щирій співпраці поступали. Одного вони тільки не передбачували, іменно, що треба було о ті всякі наші установи не тільки під покров церковного авторитету віддавати, *але ще й забезпечити сю опіку, сю конечну батьківську опіку Духовної Влади над тими установами на всі часи*. Бо чогож ми дожили? Дожили ми таких безсоромних часів, що як у Львові, так і в Пеpеммшлі усунено наших Князів церковних з таких установ, які було здвигнено як не виключно, то в більшій части за почином, старанням та трудами й коштом духовних кругів.

Щоб запобігти на будуче таким злощасним несподіванкам та забезпечитись перед матеріяльною й моральною руїною, щоб життя наших вірних і життя нас самих зорганізувати на міцній основі, на як найтіснійшій злуці з організацією нашої Церкви, та щоб так зорганізованому нашому життю запевнити постійно й повсякчасно гарний розвиток, засновано в нас перед кількома роками — 1918 р.— отсе наше Товариство під назвою »Епархіяльна Поміч« в рамах церковної організації нашої гр. к. Перемиської Епархії.

Щоб не роздроблюватись у безліч окремих, від себе независимих організацій, Товариство »Епар. Поміч« обій-

має своїм статутом усякі ділянки всебічного нашого священничого життя. І в тому його велике значіння для нашого станового зорганізування. А щоб не стрінула його доля давних наших починань, спирається воно на основі нашої загально церковної організації, на еї ладі і авторитеті, — і в тім його сила!

На одних з попередніх загальних зборів — памятаю — підносив я думку: не мішати діяльности ПЕП з нашими урядовими чинниками. Тепер одняк бачу, що я помилявся. Бо вся діяльність »ПЕПомочи«, спираючись у всьому на авторитеті Епископа, є рівночасно діяльністю нашої Церкви, отже мусить вона йти й розвиватись також у як найтіснішій злуці з усіми іншими церковними урядовими чинниками та при їхвій найчиннішій підмозі і співпраці.

Отсю аксіому треба насамперід нам самим як найосновнійше зрозуміти та зрозуміння еї поширювати дальше між усім нашим духовенством і вірними.

Колиж ходить нам тут спеціяльно о нашу станову священничу організацію, то в таких обставинах, маючи вже таке загальне Товариство, вистане, самочинно ввести в життя пяту секцію, уложивши для неї відповідний реґулямін. Не осмішаймося перед світом вічним наріканням на брак організації, або неустанним накликуванням до якоїсь неозначеної організації — бож ми вже є зорганізовані, бо ми вже маємо й станову організацію — лише зрозуміймо еї вагу, значіння й силу в нашому церковно народному житті; зрозуміймо нарешті й те, *що крайня пора, запрягти себе всіх до оживленої співпраці з нею*. Ніякеж товариство не може розвиватись без співпраці членів; так і ся наша станова організація не може розвинутись без нашої співпраці!

Якеж завдання цеї нашої станової орґанізації під теперішній час?

Відповіддю на се нехай будуть отсі коротко зібрані запитання:

1. Чи не простягає до нас Христос Господь Своєї руки через наші священничі вдови й сироти — о негайний поратунок — матеріяльний і моральний? — Св. Апостол каже: хто про своїх не дбає, той самої віри вирікається! Є вправді вд. сир. Інститут, алеж одно Товариство такій

великій нужді не в силі зарадити. *Тож до співпраці з ним ставаймо!*

2. Далі, чи не кличе до нас Христос Господь голосом наших дітей: не бороніть дітям приходити до Мене, бож теперішні бурси, інститути, школи, — чи всі вони приводять їх до мене; чи нема між ними таких, що ваших дітей від Мене відводять, Мене перед ними закривають?! — *Тож катол. виховання дітей — то нехай буде II. завдання!*

3. Чи не кличуть до нас недужі, знеможені, каліки — наші собраття о поратунок в терпіннях тіла? А деж наші власні лічниці на нашій богатій в ліки землі? *Тож будуймо спільними силами санаторію!*

4. Дальше: Де ми збуваємо плоди нашої землиці? Де ми закуповуємо все потрібне для себе й для церков? Чи не йдуть міліони нашого й церковного гроша ще нині в ворожі кишені — за сукно, шкіру, одяги, обувя, образи, світло, кадило, вино і т. д.! — щоб опісля звернутись проти нас!? Проти Церкви, проти народа?! Чи не сором, що н. пр. гроші, зложені з таким трудом в таких тяжких часах на будову вдов. сир. дому, так легко пішли на позичку так соромну — а до того непевну?! Не кажім, що гріш інтернаціональний — бо саме той інтернаціонал — то найтяжший ворог і нашої Церкви і нашого народа! *Тож крайня пора, щоб наш і церковний гріш ішов на добро наше і на добро нашої церкви! А без організації сього не буде!* — Без організації останемо й дальше жидівськими наймитами!

5. Дальше, чи ми достаточно підготовані до тяжкої боротьби з усяким сектарством та з новітнім поганством — безвірством? Чи маємо відповідні бібліотеки — чи уладжуємо повчаючі відчити для себе — і т. д.? — *Тож нехай оживиться між нами рух зїздів, рух бібліотечний для нас і для вірних!*

6. Нарешті, звідкиж візьметься в нас єдність, однодушність, взаїмне довіря, порозуміння й вирозуміння, охота й заохота до всього доброго, як не буде між нами нашої живої станової организації, якаб нас учинила живими членами Христової семї?

Отсе бодай кілька загальних намічень про великі й далекосяглі завдання нашої станової организації. Але вже

й отсі поміченя повинні в нас розбудити приспане почуття необхідности, конечности нашої співпраці з нашою становою організацією, яку маємо в рамах П. Е. П. — щоб так спільними нашими силами перемагати всякого нашого ворога, та ясним оком глядіти у кращу будучність. — Неструдженаж діяльність св. слав. апостолів, Кирила й Методія, яких 1100 літню річницю саме сього року святкуємо, нехай і нас одушевить до невсипущої, до безупинної діяльности — на славу Бога та для вічного й дочасного добра нашого народу!

З V. Секції П. Е. П.

Пригадується П. Т. Отцям, що V. Секція має ще на складі літургічне вино в бочках і в фляшках в ціні по 7 зл. за літру.

Вино можна замовляти на адресу о. Михайла Гащака детайлічно і цілими бочками. Услівя сплати дуже корисні особливо при замовлюваню більшої скількости, сплата після умови.

На місци, вино можна набути у о. Гащака в канцелярії парохіяльній і в настоятеля дяківського інституту.

Признання многих П. Т. Отців є найлучшим доказом визначної доброти літург. вина V. Секції, а надто вино не дороге. Проситься отже ласкаво П. Т. Отців поперти своє Товариство і у нас вино замовляти.

В справі позичок і запомог просимо звертатись на руки Всч. Отця Романа Демянчика (настоятеля дяків. інституту). Всіх П. Т. Отців котрі залягають з заплатою позичених грошей проситься о вирівнання довгів.

V. Секція П. Е. П. крім вина має на складі дзвони. Матеріял знаменитий, голос дзвінкий, викінчення солідне і 10 л. ґваранція. Ціна за 1 кл. 1 дол. 30 с. — Сплата корисна. Подяки Всеч. Отця Ю. Гнатишака з Ялина, К. Полянського з Чертежа, В. Куриласа з Львівськ. дієц. і К. Сосенка і инших промовляють за якостю наших дзвонів. Фірма братів Фельчинських в Перемишлі, яка виливає дзвони П. Е. П. по удержаню замовлення устного чи листовного, виливає дзвони і продає вже готові зрамени V. Секції П. Е. П. тоді, коли сторони зазначують виразно устно чи листовно що »бажають дзвонів П. Е. П.«.

Тому у власнім інтересі проситься П. Т. Отців замовляти дзвони виключно через П. Е. П. V. Секц. о. Йосиф Маринович голова, о. Михайло Гащак секретар.

II.

УВАГА:

Згідно з постановами статута і ухвали послідних Загальних Зборів відбудеся ві второк дня 15/11. 1927 о год. 11 передпол. в Дух. Семинари ширша коференція Членів П. Е. На дневнім порядку: Реферат в актуальній справі і дискусія. Проситься П. Т. Отців Членів а головно з близших деканатів о численну участь.

ВІДОЗВА!

Братство св. О. Николая при катедр. церкві в Перемишлі удержує приватну чотиро-клясову, народну школу на Засанню в Перемишлі. В цій школі вчиться около 150 дітий найбіднійших родичів в рідний мові. Учать кваліфіковані учительки С. С. Служебниці Пр. Д. М., котрі з повною посвятою виховують дітвору в релігійному, моральному і національному дусі.

На покриття видатків одержувало Братство підмоги від ріжних укр. товариств а перемиський кружок »Рідної Школи« оплачував до року 1926/27 одну учительську силу. В минувшому шкільному році підмоги на школу Братства змаліли до мінімум а Братство полишене само собі попало в довги, на покриття котрих як і на біжучі видатки не має майже ніяких фондів. Виділ Братства звернувся до Головної Управи »Рідної Школи« з проханням опідмогу на школу братства та »Рідна Школа« письмом з дня 8. вересня 1927. ч. 4007 всякої підмоги відмовила.

Виділ Братства стоїть тепер перед евентуальністю звинення школи. Цему може запобігти лише поміч Всеч. Духовенства.

Усі майже священики сповняючи народний обовязок складають на удержання приватних шкіл Укр. Пед. Товариства 1 відсоток від своїх доходів. Виділ Братства прохає Впр. і Всеч. Отців відступити цей відсоток на школу Братства і присилати його до Уряду парохіяльного в Переми-

шлі переказом з дopискою „на школу“. А щоби уникнути коштів пересилки Впр. і Всеч. Отці Перемиської Епархії могуть листовно уповажнити Впр. о. Канцлєра Еписк. Консисторії до обтягання означеної квоти з місячної платні.

Виділ братства буде оголошувати жертви в часописях, так що суспільність не буде могла робити духовенству закиду що не складає жертв на рідну школу.

Виділ Братства св. О. Николая
в Перемишлі.

Оголошення.

Вс. ОО. Катехитам і Душпастирям, які уділяють науки релігії у вселюдних школах поручаєсься Історія біблійна Ст. і Нов. Зав. в картинах видання Herder & Comp. Число картин 40. величини 45 × 50 см., ціна 12. нім. марок. До того книжочка з поясненнєм, як учити релігії при помочі картин в ціві 1. нім. марка. Замовляти через канцелярію Еписк. Консисторії.

З релігійного й педагогічного боку біблійна історія в картинах незвичайно цінна, для ОО. Катихитів, душпастирів та шкіл в нинішних часах прямо необхідна. З єї помічю дітвора засвоює собі з легкістю знаннє біблійної історії, через що заощаджує учителеві богато зайвого труду.

